
ГРОШОВО-КРЕДИТНІ МЕХАНІЗМИ ЕКОНОМІЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

УДК 336.7

© Циганов С.А., 2012

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ

© Циганова Н.В., 2012

*Київський національний економічний університет імені
Вадима Гетьмана, м. Київ*

ЗАКОНОМІРНОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Розглядаються проблеми, пов'язані з виникненням і розвитком інновацій у банківській сфері. Аналізується сучасний стан і перспективи розвитку банківських інновацій в Україні з урахуванням реалій фінансово-економічної кризи.

Ключові слова: банківські технології, банківські інновації, інноваційна політика

Постановка проблеми. В основі поступального розвитку економіки в цілому та усіх її сфер - зростання ефективності на основі науково-технічного прогресу та підвищення продуктивності праці. Дія механізмів ринкового регулювання економіки спрямована на витіснення з ринку економічних суб'єктів, продукти яких мають низьку якість, високу ціну, морально застарілі, не відповідають постійно зростаючим потребам споживачів.

В умовах глобальної фінансово-економічної кризи Україна опинилась перед необхідністю позбавитися від неефективної структури народногосподарського комплексу, ліквідації її збиткового характеру та створення передумов для вироблення конкурентоспроможних продуктів та послуг, що само по собі є складним завданням з огляду на відсутність фінансових ресурсів, соціально-економічних і політичних проблем.

Одним із критеріїв конкурентоспроможності та здатності до сприйняття інновацій тієї або іншої країни виступає саме розвиток фінансово-банківського сектору. Наявність у країні надійних, могутніх і мобільних фінансово-кредитних установ значно створює передумови для залучення іноземних інвестицій. Фінансово-банківські установи здатні мобілізувати достатні для реструктуризації економіки ресурси та більш раціонально розподілити їх серед економічних

суб'єктів з метою прискорення інноваційного розвитку.

Ступінь розробленості проблеми та її невирішені частини. Основи впливу інновацій на розвиток економіки досліджувалися ще на початку ХХ ст. відомим економістом Й.Шумпетером. Проблеми забезпечення інноваційного функціонування вітчизняної фінансово-банківської системи досліджувалися й узагальнені у працях О.Барановського, Т.Васильєвої, О.Васюренка, О.Дзюблюка, С.Єгоричевої, С.Козьменка, О.Колодізева, М.Крупки, С.Леонова, Б.Луціва, В.Мищенко, С.Науменкової, М.Савлука, А.Чухна та інших. Однак ще не сформована цілісна концепція механізму виникнення банківських інновацій та їхньої специфіки в умовах фінансово-банківської кризи на тлі інноваційного розвитку економіки.

Мета даної статті полягає у аналізі трансформаційних зрушень у фінансово-банківському секторі України, в основі яких лежать тенденції розвитку конкуренції та інновацій, виявленні їх особливостей в умовах кризи з наступною розробкою обґрунтованих рекомендацій щодо формування механізмів забезпечення стійкості фінансово-банківської системи та її ефективного функціонування на основі імплементації банківських інновацій.

Викладення основного матеріалу. Фінансово-

банківський сектор України, як і вся економіка в цілому, на сучасному етапі розвитку знаходиться у стані глибокої кризи, що проявляється у значному бюджетному дефіциті, посиленні інфляційних процесів, недовіри до фінансових посередників, різкому падінні валютного курсу національної грошової одиниці, значній внутрішній та зовнішній заборгованості країни. Але кризова ситуація викликала до життя ринкові сили, що покликані зіграти головну роль в еволюції фінансово-банківського сектора. Діяльність ринкових сил повинна бути доповнена новими, регулюючими актами, що викликають довіру, а якісні зміни на ринку фінансових послуг супроводжуються ефективною монетарною політикою і вмілим управлінням системними ризиками.

Саме тому на ринку банківських послуг відбуваються постійні зміни: з'являються нові послуги і банківські продукти, змінюються потреби і попит споживачів, одні банки створюються, інші - ідуть з ринку, не витримавши конкуренції. Формування банківської галузі було пов'язане з наданням незначного числа базових банківських послуг: кредитних, депозитних, згодом - розрахункових, з акцептування і обліку векселів, з розміщення комерційних та державних цінних паперів. Сучасні комерційні банки, за оцінками експертів, пропонують своїм клієнтам близько 200 послуг. До традиційних банківських послуг додалися лізингові, факторингові, форфейтингові, трастові, гарантійні, консалтингові та інші послуги. З розвитком інформаційних технологій банківське обслуговування клієнтів відбувається з використанням телекомунікацій, мережі інтернет, банкоматів і платіжних терміналів.

Інноваційні процеси у банківській сфері проявляються, перед усім, у розвитку банківських технологій. Банківські технології - це способи і методи проведення банківських операцій. Вони включають механізм здійснення банківських операцій та інструментарій, що при цьому застосовується. Залежно від напрямів банківської діяльності розрізняють банківські технології у сфері фінансів, маркетингу, комунікацій, мотивації персоналу, стратегічного управління тощо.

До передумов розвитку банківських технологій можна віднести:

- наявність товарного виробництва, адже в умовах натурального господарства немає достатнього попиту на розрахункові, кредитні та інші банківські послуги, тобто передумов функціонування банків як самостійних ринкових суб'єктів;

- функціонування банків в умовах конкурентного середовища, тому що лише конкуренція стимулює прагнення удосконалити

банківські технології та операції. Монопольне становище ринкового суб'єкта робить витрати на інновації зайвими: у клієнтів усе одно немає вибору;

- перехід від аграрного до індустріального суспільства, оскільки саме після цього переходу у 17-18 ст. формується принципово новий вид економічної системи з принципово іншим економічним механізмом. У феодальному аграрному суспільстві основним ресурсом була земля, яка мала своїх власників, число економічних суб'єктів було обмежене. Це обмежувало можливості розширення бізнесу та не стимулювало інвестиції у його розвиток. Функціонування індустріального типу економіки потребує кредитування простого та розширеного відтворення, що створює передумови розвитку ринку банківських послуг та удосконалення банківських технологій. Подальше формування інформаційного суспільства створює постійне підґрунтя для розвитку банківських технологій;

- діяльність банків на засадах комерційного розрахунку, що формує потребу знижувати собівартість послуг на основі зростання продуктивності праці та надає можливість використання частини прибутку на удосконалення технологій та запровадження банківських інновацій.

Чинники розвитку банківських технологій знаходяться як у межах банківської галузі, так поза її межами. Основними макроекономічними чинниками подальшого розвитку банківських технологій є поглиблення суспільного розподілу праці, розвиток товарного виробництва і дія закону конкуренції (див. рис. 1).

Поглиблення суспільного розподілу праці веде до зростання числа економічних суб'єктів, які беруть участь у створенні кінцевих продуктів і відповідно співпрацюють при цьому. Технологічні лінцюги стають усе довшими і важко навіть поррахувати число підприємств, які беруть участь у створенні, наприклад сучасних комп'ютерів. Якщо кількість бізнес-партнерів підприємства обчислюється десятками чи сотнями, величезного значення набувають швидкість і вартість розрахунків, які забезпечують банки. Тому останні використовують усі можливості для удосконалення розрахункових і касових операцій.

У банківській галузі поглиблення розподілу праці відбувається як в межах окремих банків, так і на рівні банківської системи. На мікрорівні проявом розподілу праці є спеціалізація банківських працівників на окремих видах діяльності, банківських операціях, технологічних моментах операцій. Чим вужча спеціалізація, тим вища продуктивність праці банківського персоналу. Посилення спеціалізації зазвичай супроводжується удосконаленням тих операцій, на

проведенні яких спеціалізується конкретна людина. Зосередження на невеликому колі операцій стимулює пошук нового у цьому напрямку, удосконалення методів та інструментів проведення операцій. Поглиблення розподілу праці

на рівні банківської системи веде до появи спеціалізованих банків, які удосконалюють технології спроведення окремих операцій, створюють нові продукти, ведуть пошук інновацій за напрямом своєї спеціалізації.

Рис. 1. Основні чинники розвитку банківських технологій та інновацій

Як і поглиблення суспільного розподілу праці, розвиток товарного виробництва є постійно діючим чинником розвитку банківських технологій. Закономірним результатом розвитку товарного виробництва є збільшення масштабів діяльності індивідуального бізнесу, концентрація й централізація капіталу в усіх галузях економіки. Це дає можливість нарощувати фінансування наукових досліджень і прискорює НТП, що стає передумовою розвитку банківських технологій. На тлі економічного зростання змінюються і потреби споживачів. Вони висувають підвищені вимоги до усіх груп товарів і послуг, у тому числі й до банківських. Розвиток товарного

виробництва супроводжується розвитком фінансового ринку та його інструментів, що також спричиняє зміни у банківських технологіях.

Важливий вплив на розвиток банківських технологій здійснює конкурентне середовище. З метою отримання конкурентних переваг банки прагнуть до максимального задоволення потреб споживачів. Вони розробляють нові банківські послуги й удосконалюють старі, запроваджують інновації та знижують витрати. Це дозволяє покращувати імідж банку і залучати нових клієнтів. Розвиток банківських технологій дозволяє розширювати межі ринку банківських послуг за рахунок нових сегментів. Тому високий

рівень банківської конкуренції стимулює розробку та впровадження банківських інновацій. Українські банки отримали додатковий поштовх для розвитку банківських технологій у зв'язку із приходом на вітчизняний ринок іноземного банківського капіталу. Конкуренція з провідними зарубіжними банками та їх дочірніми установами в Україні змушує банки орієнтуватися на більш високі стандарти обслуговування клієнтів.

Монополізація ринку, концентрація ресурсів і операцій в невеликій кількості банків суперечливо впливає на розвиток банківських технологій. З одного боку, великі банки мають більші ресурсні можливості для фінансування інновацій, з іншого - вони менше у цьому зацікавлені.

У 70-80-х роках ХХ ст. до цих чинників додалися наступні: посилення конкуренції з боку небанківських кредитно-фінансових інститутів змусило банки розширити спектр своїх послуг, інтеграційні процеси спричинили суттєві зміни у сфері міжнародних розрахунків. Поширення після кризи 1974-75 рр. ідей монетаризму та дерегулювання економіки стимулює дію ринкових механізмів та прагнення банків до підвищення ефективності за рахунок використання інновацій. Револьюційні зміни у сфері комунікацій стимулюють швидкий розвиток систем дистанційного обслуговування клієнтів, карткових продуктів, операцій з електронними грошима тощо.

Під впливом цих чинників змінюються й удосконалюються не лише технології проведення банківських операцій та обслуговування клієнтів, але й технології у сфері ціноутворення й асортиментної політики, рекламної діяльності й комунікацій, розвитку організаційної структури та розбудови регіональної мережі, ризик-менеджменту й управління ліквідністю, планування і контролю.

Результатом розвитку банківських технологій є прискорення економічного зростання та позитивні зміни у самій банківській галузі. Банківська система ефективніше виконує свої функції та стимулює прискорення розвитку інших сфер економіки. У сучасних умовах удосконалення банківських технологій носить систематичний характер і є невідомою складовою інноваційних процесів в економіці.

Результатом розвитку банківських технологій є поява інновацій у банківській сфері (табл. 1). Термін "інновація" латинського походження ("innovatio" означає оновлення). Спочатку його застосовують культурологи ХІХ ст., а в економічних дослідженнях його вперше використовує Й. Шумпетер у праці "Теорія економічного розвитку" (1911 р.) [1]. Дослідження П. Друкера "Інновації і підприємництво: практика і принципи" (1985 р.) надає новий поштовх дослідженню цього економічного явища.

Таблиця 1

Хронологія найсуттєвіших банківських інновацій

Дата	Зміст інновації
1824 р.	у США створена система банківського клірингу – система взаємозаліку безготівкових фінансових вимог і зобов'язань
1937 р.	створення першого кредитного бюро
1939 р.	створення прототипу сучасного банкомата
1949 р.	випущено прототип сучасної кредитної картки
1950 р.	банки створюють мережу передачі фінансової інформації за допомогою телексного зв'язку
1961 р.	поява оборотних депозитних сертифікатів
1973 р.	створена система SWIFT
1974 р.	винайдено смарт-картку
1984 р.	французькі банки розпочинають спілкування з клієнтами електронною поштою
1993 р.	запроваджено цифрові гроші - DiglCash
1996 р.	функціонування міжнародної платіжної системи Visa International
1997 р.	поява першого у світі віртуального банку у США
2000 р.	створення універсального електронного гаманця
2008 р.	поява терміналів швидких розрахунків iBox

Побудовано з використанням: [4, с.18]

На сьогодні науковці по-різному тлумачать зміст понять "інновації" та "банківські інновації". Під інноваціями розуміють певні зміни, прогрес у якихось процесах, певні заходи або дії, які відрізняються від попередніх, певний результат, отриманий в результаті змін у процедурах і технологіях. Наприклад, С. Б. Єгоричева розуміє під інноваціями "кінцевий продукт діяльності по проведенню нововведень, що втілений у вигляді нового або вдосконаленого продукту, впроваджене на ринку, нового або вдосконаленого процесу, що використовується у практичній діяльності, нового підходу до вирішення соціальних проблем" [2, с.12]. У зарубіжних авторів цей термін найчастіше трактується, як певна діяльність, оскільки у перекладі з англійської термін "innovation" означає введення нового.

Закон України "Про інноваційну діяльність" визначає сутність інновацій як результат інноваційної діяльності, що одержав втілення у

вигляді нового чи удосконаленого продукту, впроваджене на ринку, нового чи удосконаленого технологічного процесу, використовуваного в практичній діяльності, або нової чи удосконаленої організаційно-економічної форми, що забезпечує необхідну економічну і (чи) суспільну вигоду [3] (див. Рис. 2).

Тобто певні заходи або дії інноваційної спрямованості - це інноваційна діяльність, а під інноваціями розуміють результат цієї діяльності. Тому під банківськими інноваціями належить розуміти нові або удосконалені банківські технології, послуги, продукти, організаційні форми, які є результатом інноваційної діяльності і несуть у собі позитивний ефект для функціонування банку як економічного суб'єкта. Наявність економічного чи соціального ефекта, який поліпшує фінансові результати діяльності банку, його імідж, рейтинг, конкурентні позиції тощо, є важливим критерієм інноваційного процесу.

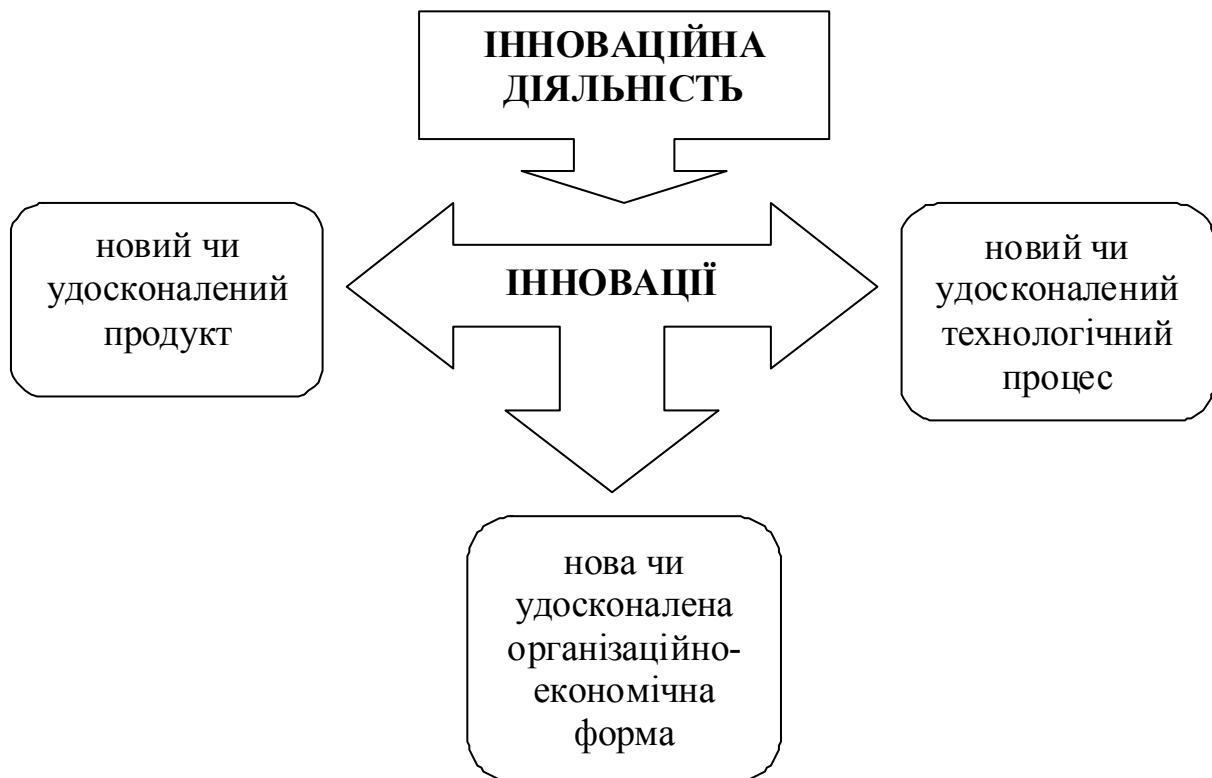

Рис. 2. Форми прояву інновацій

Для діагностики інноваційних процесів важливо розуміти характеристики інновацій, до яких відносять:

- нові споживчі якості банківських послуг і продуктів,
- застосування новітніх банківських технологій,
- позитивний вплив на будь-який із перерахованих параметрів банку: обсяги

діяльності, фінансовий результат, ринковий сегмент, рейтинг, імідж, клієнтська база,

- наявність ризиків запровадження інновацій,
- зміни організації бізнес-процесів банку тощо.

Банківськими інноваціями можуть виступати нові послуги, продукти, фінансові інструменти (наприклад, платіжні картки або електронні гроші), технології, система відносин з клієнтами, канали

просування послуг, канали комунікацій, організація бізнес-процесів. Найбільш динамічні зміни у сучасних умовах відбуваються у сфері комунікацій та інформаційних технологій, які банки досить інтенсивно використовують через специфіку своєї діяльності. Тому у сучасних умовах вони належать до числа лідерів іноваційного процесу. Скорочення життєвих циклів банківських продуктів також робить банки схильними до інновацій. Патентна незахищеність банківських послуг прискорює іноваційні процеси у банківській галузі.

Метою запровадження банками інновацій може бути покращення параметрів банківських послуг з метою більш повного задоволення потреб клієнтів для отримання додаткових конкурентних

переваг і розширення ринкового сегмента; розробка нових послуг і продуктів для впливу на попит споживачів і створення нових сегментів ринку банківських послуг (нових ринкових ніш), де банк буде домінувати; удосконалення банківських технологій для оптимізації витрат і зниження собівартості банківських послуг; удосконалення організаційної структури й управлінських процедур, підвищення мотивації персоналу, для забезпечення стабільного й ефективного функціонування банку.

Банківські інновації у сучасних умовах досить різнопланові Це фінансові, маркетингові, організаційні, стратегічні, комунікаційні інновації (див. табл. 2).

Таблиця 2

Види банківських інновацій

<i>Класифікаційна ознака</i>	<i>Види інновацій</i>
Функціональне призначення	<ul style="list-style-type: none"> - фінансові - продуктові - технологічні - маркетингові - організаційні - стратегічні - комунікаційні
Рівень інновацій	<ul style="list-style-type: none"> - корпоративні - регіонального підрозділу - продуктові - клієнтські
Ступінь ризику	<ul style="list-style-type: none"> - високоризикові - помірно ризикові - безризикові
Тривалість	<ul style="list-style-type: none"> - разові - періодичні - постійні
Цільова спрямованість	<ul style="list-style-type: none"> - іміджеві - цінові

Інновації можна формувати у технологічній, управлінській та фінансовій сферах. З погляду технології інновації можна розглядати як прояв суттєвих змін у технологічних процесах, які суттєво впливають на споживчі якості товарів та послуг. Інновації у банківських технологіях включають суттєве удосконалення наявних банківських продуктів та розробку принципово нових, а також зміни у каналах просування цих продуктів на ринок. З управлінського погляду інновації передбачають певні організаційні зміни,

запровадження і реалізацію стратегій, зміни ринкових позицій тощо. З економічного погляду наукові розробки перетворюються на інновації лише тоді, коли вони використовуються бізнесом. Тобто з фінансових позицій інновації - певні зміни в банківських технологіях, послугах, продуктах, процедурах і регламентах, організації бізнесу, які несуть у собі позитивний економічний ефект.

Інноваційна діяльність у банках складається із таких послідовних етапів:

⇒ аналіз ситуації, тобто виявлення

ЗАКОНОМІРНОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

потреби запровадження інновацій, стану ринку, потреб споживачів, технологічних змін і наукових розробок;

⇒ постановка цілей, які передбачають створення інновацій;

⇒ генерування ідей, що мають інноваційні характеристики;

⇒ планування інноваційного проекту (з урахуванням інноваційних ризиків);

⇒ розробка інновацій;

⇒ запровадження інновацій;

⇒ оцінювання ефективності інновацій.

Здійснення банківських інновацій потребує ресурсного забезпечення (див. рис. 3).

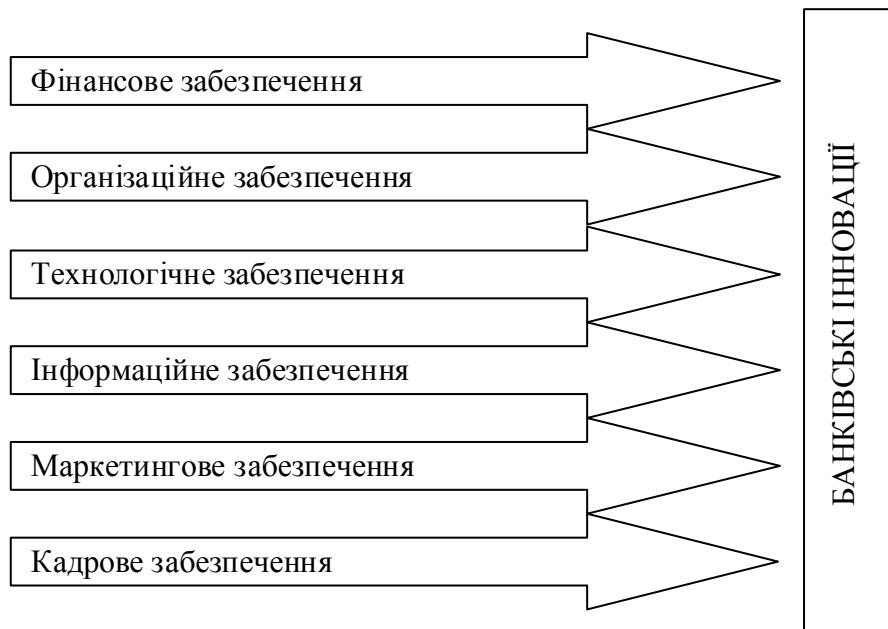

Рис. 3. Забезпечення банківських інновацій

У сучасних умовах інноваційні процеси можуть відбуватися на різних рівнях. Це інновації в межах одного банку (у цьому випадку не передбачається створення нових продуктів, а лише удосконалення існуючих послуг і технологій, що суттєво не впливає на відносини з клієнтами), інновації на рівні ринкового сегменту (відбуваються зміни не лише у діяльності банку, але й у відносинах із клієнтами, зміни попиту і пропозиції на ринку певних банківських послуг, потреб споживачів тощо), інновації в межах банківської системи (які передбачають зміни у діяльності значного числа банків, у нормативному забезпеченні їхньої діяльності, появу нових форм співпраці банків, наприклад, як при запровадженні нових форм розрахунків або консорціумного кредитування), на міжнародному рівні (стосуються, передусім, нових форм співпраці банків при фінансуванні експортно-імпорتنих операцій, міжнародної інвестиційної діяльності, міжнародних розрахунків).

Потрібно враховувати, що те, що сприймається як інновації у конкретному банку, може не бути новим для банківської системи і не вважатися за інновацію за межами банку. Також інноваційні зміни на рівні банківської системи країни не завжди визнаються як інновації на міжнародному ринку банківських послуг. Проте процеси міжнародної

фінансової інтеграції поступово стирають і ці межі. На міжнародному рівні інноваційний процес регламентується рядом документів, серед яких "Запропоновані рекомендації щодо збирання та тлумачення даних про технологічні інновації" (Керівництво Осло), редакція 2005 року.

На сьогодні управління інноваційним процесом є невід'ємною складовою стратегічного менеджменту банку. Практичним втіленням цього є інноваційна політика. Інноваційна політика банку містить комплекс цілей і пріоритетів щодо розробки і впровадження банківських послуг і технологій, які носять інноваційний характер і створюють для банку суттєві конкурентні переваги. Інноваційна політика є не самоціллю, а засобом досягнення основних цілей банку. Проте у сучасних умовах деякі банки включають інноваційну складову до своєї місії.

Інноваційна політика банку може базуватися на одному із трьох стратегічних підходів до управління інноваціями: стратегія перенесення, стратегія запозичення та стратегія нарощування. Стратегія перенесення використовується банками при виході на нові ринкові сегменти, на яких застосовуються раніше розроблені інновації. Наприклад, іноземні банки, купуючи контрольні пакети українських банків, переносять у їх діяльність свій досвід, який для українського ринку

є інноваційним. Стратегія запозичення базується на використанні одним банком інноваційних розробок іншого. Це можуть бути цікаві продукти, нові форми відносин із клієнтами, нові бізнес-процеси тощо. Стратегія нарощування, на відміну від попередніх, збільшує інноваційний потенціал банківської галузі, оскільки передбачає розробку абсолютно нових інновацій. При цьому банк несе певні витрати і наражається на інноваційні ризики.

Більшість вітчизняних банків переважно орієнтовані на запозичення, копіювання інновацій, а не створення принципово нових. Цьому сприяє відсутність патентної захищеності банківських інновацій та масове проникнення на вітчизняний ринок зарубіжного банківського капіталу. При цьому банки отримують позитивний ефект від запровадження інновацій, не відволікаючи суттєві ресурси на їх розробку та уникають інноваційних ризиків.

Висновки

Інноваційна політика українських банків на сьогодні спрямована на: по-перше, удосконалення наявних і розробку нових банківських продуктів на основі використання новітніх комунікацій та інформаційних технологій з метою розширення ринкового сегменту, отримання прихильності споживачів, підвищення конкурентоспроможності банку; по-друге, удосконалення внутрішньо-банківських комунікацій з метою прискорення та здешевлення обслуговування клієнтів та забезпечення збереження інформації в нових умовах функціонування банків; по-третє, оптимізацію організаційної структури й управлінських процесів з позицій використання фінансових, трудових, матеріальних ресурсів банку.

Тому сьогодні в Україні необхідна комплексна програма стабілізації фінансової та банківської системи, нерозривно пов'язана зі структурною перебудовою національної економіки й зорієнтована на розвиток єдиного загальноукраїнського ринку. Для створення та

реалізації такої програми необхідна координація зусиль фіскально-бюджетних і монетарних інститутів. Разом з тим бюджетні асигнування, щоб забезпечити реальність фінансування, повинні індексуватися з урахуванням динаміки цін. Центр, за наявності значного дефіциту бюджету, повинен фінансувати витрати лише загальнодержавного значення (соціальні програми, утримання державного апарату, армії, охорону порядку тощо) і міжрегіональні програми.

Це можливо лише за умов загального оздоровлення фінансово-банківської сфери, її переорієнтації на обслуговування реального сектору економіки. Але, на жаль, сьогодні має місце продовження відтоку капіталу з виробничої сфери і скорочення інвестицій. Про це свідчить реальна динаміка грошових потоків. Незавжаючи на деяку формальну ремонетизацію економіки, відтік капіталів з виробничої сфери до спекулятивної продовжується.

Банки повинні чітко вибудовувати цілі своєї інвестиційної діяльності. На першому місці має бути підтримання ліквідності, і лише на другому - отримання доходу. Активізація інвестиційних процесів в економіці дає банкам суттєву можливість нарощувати комісійні доходи та свою ресурсну базу, диверсифікувати портфель активів, суттєво поліпшуючи конкурентні позиції на ринку фінансових послуг.

Список літератури

1. Шумпетер Й.А. Теорія економічного розвитку: Дослідження прибутків, капіталу, кредиту, відсотка та економічного циклу / пер. з англ. В.Старка. - К.: Видавничий дім "Києво-Могилянська академія", 2011.
2. Єгоричева С. Б. Банківські інновації. Навч. посіб. - К.: Центр учбової літератури, 2010.
3. Закон України "Про інноваційну діяльність" // www.rada.gov.ua
4. Козьменко С.М., Васильєва Т.А., Леонов С.В. Маркетинг банківських інновацій // Маркетинг і менеджмент інновацій. - 2011. - № 1. - С. 18.

Аннотация

С.А. Цыганов, Н.В. Цыганова

**ЗАКОНОМЕРНОСТИ ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ БАНКОВСКОГО
СЕКТОРА ЭКОНОМИКИ**

Рассматриваются проблемы, связанные с возникновением и развитием инноваций в банковской сфере. Анализируются современное состояние и перспективы развития банковских инноваций в Украине с учетом реалий финансово-экономического кризиса.

Ключевые слова: банковские технологии, банковские инновации, инновационная политика

Summary

Sergiy Tsyganov, Nadiya Tsyganova

**CONFORMITIES TO LAW OF INNOVATIVE DEVELOPMENT OF BANK SECTOR OF
ECONOMY**

The problems, related to the origin and development of innovations in a bank sphere, are Examined. The modern consisting and prospects of development of bank innovations is analysed of Ukraine taking into account realities of finansovo-ekonomicheskogo crisis.